

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

พุทธศักราช ๒๕๕๕

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่อง

อำเภอท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติตำบล

หลักการ

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๗ (๒) ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย “องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นห้ามการถ่ายเททิ้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลตลอดจนกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ และขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เพื่อให้การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างหย่องเป็นไปโดยถูกสุขลักษณะ อันจะนำมาซึ่งความสะอาดและความเรียบร้อยของพื้นที่ตำบลอย่างหย่อง ตลอดจนเพื่อปรับปรุงค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างหย่องจึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติตำบล
เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
พุทธศักราช ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๑๘ ถึง ๒๐ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่อง จึงออกข้อบัญญัติตำบลไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่องและนายอำเภอท่ายาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๕๕๕ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติตำบลนี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่องเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่อง เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“ องค์การบริหารส่วนตำบล ” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่อง

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่อง

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามข้อบัญญัตินี้

“ ขยะมูลฝอย ” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร ซากสัตว์ ภาชนะที่ใส่อาหาร รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใด ซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรืออื่นๆ

“ สิ่งปฏิกูล ” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะรวมตลอดถึงวัสดุอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“ ที่ หรือ ทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือสัญจรได้

“ อาคาร ” หมายความว่า ดึก บ้านเรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๔ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานต้องจัดให้มีที่รองรับขยะมูลฝอยในสถานที่อาคารหรือเคหสถานในครอบครองของตน ที่รองรับขยะมูลฝอยต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้

ข้อ ๕ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานต้องจัดให้มีที่รองรับขยะมูลฝอยในสถานที่อาคารหรือเคหสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๖ ห้ามผู้ใดถ่ายเท ทิ้งหรือทำให้มีขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่สถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๗ ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไว้ในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือเก็บ
มิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก

ข้อ ๘ ห้ามผู้ใดถ่ายเท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับขยะมูลฝอย

ข้อ ๙ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเก็บขนขยะมูลฝอย
หรือสิ่งปฏิกูลให้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๑๐ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมิได้เก็บขนขยะ
มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลให้ ต้องกำจัดมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผาหรือฝังหรือโดย
วิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ ห้ามผู้ใดรับจ้างเก็บขนขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน เว้นแต่
ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลดังต่อไปนี้

ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๑๑ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๗๑ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลากำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวน
ค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งบอกเลิก ถ้าผู้นั้นค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า ๒ ครั้ง ให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในอาคารสถานที่ แห่งนั้น

ข้อ ๑๓ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัติตำบลนี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วน
ตำบล

ข้อ ๑๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัติตำบลนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามแต่นายก
องค์การบริหารส่วนตำบลเห็นสมควร โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๕ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจวาง
ระเบียบปฏิบัติเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงชื่อ วิทยา เทพอยู่

(นายวิทยา เทพอยู่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่อง

เห็นชอบ

ลงชื่อ พิจิตร บุญทัน

(นายพิจิตร บุญทัน)

นายอำเภอท่ายาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
๑	<p>อัตราค่าเก็บขนขยะมูลฝอยตามข้อ ๙</p> <p>(๑.๑) ค่าเก็บขนขยะมูลฝอยประจำเดือน สำหรับอาคาร บ้านเรือน หรือ เคหสถาน</p> <p>(๑.๒) ค่าเก็บขนขยะมูลฝอยประจำเดือน สำหรับวัด หรือ โรงเรียน</p> <p>(๑.๓) ค่าเก็บขนขยะประจำเดือน สำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>(๑.๔) ค่าเก็บขนขยะมูลฝอยเป็นครั้งคราว เที่ยวละ</p>	<p>๓๐.-</p> <p>๕๐.-</p> <p>๑๕๐.-</p> <p>๑๐๐.-</p>